

Løbøkket ikke kunne sættes fri Russer imellem disse; staa de længere fra hinanden er Forholdet anderledes. Kommissionen har her sat Grænsen ved 100 Favnes Afstand og foreslaar, at naar Afstanden mellem Nalegaardene er 100 Favne og derunder, maa fri Russer kun sættes i Nalegaardenes Forlængelse. Er Afstanden mellem Nalegaardene større end 100 Favne, foreslaas der mellem Rækker af to eller flere Russer en fri Abning i Retning ind imod Nalegaardene af 150 Favne, for saa vidt Russerækkerne ikke ere udsatte i Nalegaardenes Forlængelse.

Kommissionen mener, at saavel Rystejerens som de fri Fiskeres Interesser her ved vil være varetaget paa betryggende Maade; thi lige saa vist som en fuldstændig Frihed til at sætte Russer udfør Nalegaardene vil kunne staae disses Fiskeri meget betydeligt, lige saa vist vil det være til Skade for det fri Fiskeri, om Lovgivningsmagten ikke sørger for, at der ved Loven sikres en bestemt Orden under Fiskeriet.

Naar Kommissionen har foreslaaet, at enkelte Russer kunne sættes i en Afstand fra Russerækker saa vel som med en indbyrdes Afstand af 50 Favne, da er det fordi enkelte Russer langt fra ere saa stærkt fiskeende som Russerækker og i det hele ikke kan antages at blive meget anvendte, eller selv om de anvendes, at staae udenforstaaende Russer. Hovedsagen er, at der ind imod Nalegaardene holdes en fri Abning saa vel mellem Russerækkerne som mellem enkelte Russer, og dette har Kommissionen tilstrækkelig tydelig foreslaaet. De i det foregaaende omdhandlede Bestemmelser skulle altsaa komme til Anvendelse over for hver enkelt Nalegaard, som udsættes af Rystejer.

Der bliver endnu at tage Hensyn til det Tilfælde hvor en Rystejer fuldt besætter sin Ryststrækning. Derfor maa der gives supplerende Regler. Det er jo nemlig en bekendt Sag, at Nalegaarde ikke udsættes med regelmæssige Mellemrum af 250 Favne. Nogle Nalegaarde maa paa Grund af Rystens Bestaaenhed staa i kort Afstand fra hinanden, andre maaske 5 à 600 Favne fra hinanden. Spørgsmaalet bliver her, hvornaar en Ryststrækning skal regnes for at være besat, saaledes at Rystejerens kan fordrø, at der ikke sættes Russer imellem hans Nalegaarde inden for den Vinje, der forbinder disses yderste Ende og ti Favne uden for denne Vinje. Kommissionen har ment, at dette bør indtræde, naar Ryststrækningen er saaledes besat, at den gennemsnitlige Afstand mellem Nalegaardene ikke er over 300 Favne, og denne Afstand er man kommet til ved Undersøgelser og Planer over forskellige Ryststrækninger, som ere besatte med Nalegaarde, ved Selvsyn af saadanne Ryststrækninger og endvidere ved Indholdet af forskellige Andragender. Man mener, at Rystejerne ved Gennemførelsen af en saadan Bestemmelse uforstyrret ville kunne drive Nalegaardsfiskeriet, saaledes som det nu med Hensyn til Sideaffaender har udviklet sig i Tidens Løb paa mest formaalstjenlig Maade, og paa den anden Side at naar Rystejerens ikke holder sig disse Afstande efterrettlige, saa er det, fordi han ikke udnytter Fiskeriet tilstrækkeligt, hvorfor den fri Fisker da kan gives Afgang til at udsætte Russer med Sagttagelse af de oven for anførte Afstandsbestemmelser.

Idet Kommissionen er enedes om at fastsætte en gennemsnitlig Afstandsbestemmelse af 300 Favne, for at en Ryststrækning skal være besat med Nalegaarde, og for at den deraf følgende Beskyttelse skal indtræde, har man erkendt, at en saadan Bestemmelse vilde kunne benyttes af Rystejerens paa en Maade, som ikke er tilfugtet ved Forslaget, nemlig saaledes at der udsættes en Del Russerækker med kort Afstand ved den ene Ende af en Ryststrækning og en enkelt Russerække i lang Afstand derfra, hvorved en lang Ryststrækning kunde „besættes“, uden dog at være tilstrækkelig udnyttet. For at forhindre dette foreslaar man, at Afstanden mellem to Nalegaarde paa en saadan i øvrigt besat Ryststrækning intetsteds maa være over 600 Favne.

Det kan selvfølgelig endnu mindre være Meningen, at en Rystejer ved at besætte en Del af sin Ryst, skal kunne opnaa at faa hele sin Ryst betragtet som fuldt besat. Det er kun for den Del af hans Ryst, som han virkelig har besat paa den oven for angivne Maade, at han nyder den særlige Beskyttelse. Dette har man udtalt ved i Forslaget at fremhæve, at en Ryststrækning kan være helt eller delvis besat, og at Beskyttelsen kun gælder for Rysten eller en Del af den, for saa vidt den er besat.

Kommissionen er dernæst enedes om nogle nødvendige, Forslaget supplerende, Bestemmelser. Man har saaledes foreslaaet, at den til Fiskeri med Nalegaarde berettigede er pligtig til, saafremt han i det paagældende Efteraar vil benytte sin Nalegaardsret, inden 1ste August at have udsat den yderste Hovedpæl og desuden en af Nalegaardens inderste Pæle, der tilligemed Hovedpælen kan angive Nalegaardens Retning.

Dette Forslag behøver neppe nogen Kommentar. Det er selvfølgelig nødvendigt, hvis den fri Fisker overhovedet skal kunne gøre nogen Brug af Afdgangen til at sætte